

§UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 825 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 8 września 2022 r. w sprawie II K 379 / 20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.					
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach			

		niewzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	<p>1. podniesiony w apelacji obrońcy zarzut błędnych ustaleń faktycznych mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na przyjęciu, iż oskarżona wyczerpała znamiona czynu zabronionego w odniesieniu do małoletniego syna, podczas gdy zebrane w sprawie dowody na czynienie takich ustaleń nie pozwalały;</p> <p>2. podniesiony w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. W. zarzut rażącej niewspółmierności (łagodności)</p>	<p># zasadne</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny</p>	

	wymierzonej oskarżonej kary.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Ad. zarzutu z punktu 1.</p> <p>Wyprowadzony przez sąd I instancji wniosek o braku podstaw do przyjęcia, iż zachowanie oskarżonej wymykało się spod możliwości zakwalifikowania go w kategoriach występku znęcania w odniesieniu do P. S. nie dawał i wciąż nie daje prawa do automatycznego wyprowadzenia tożsamego wniosku w odniesieniu do tych jej zachowań, których „ adresatem ” był drugi z pokrzywdzonych (M. W.). Przypomnieć bowiem należy powód, dla których pierwszy z tych wniosków</p>			

był
wyprowadzony
– w postaci
poczynionych
przez sąd I
instancji
ustaleń, że
jakkolwiek
pomiędzy P. S., a
M. Ś. dochodziło
do częstych
i gwałtownych
incydentów,
będących
wynikiem
nabrziałego
konfliktu
rodzinnego, to
jednak w jego
ramach każde z
nich
zachowywało się
wobec drugiego
negatywnie w
stopniu do siebie
porównywalnym
(zbliżonym),
a w takim
stanie rzeczy ich
prawna
kwalifikacja
rzeczywiście
mogła odbywać
się z
pominięciem
art. 207 § 1 kk.
Pojęcie znęcania
wykładane na
gruncie tego
przepisu z istoty
swej musi
bowiem w sobie
zawierać
istnienie istotnej
przewagi
sprawcy nad
osobą
pokrzywdzoną,
której
pokrzywdzony

nie może się przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu, a nadto brakiem tzw. wzajemności. Jeżeli jednak tożsamy wniosków nie można wyprowadzić w odniesieniu do negatywnych zachowań M. Ś. względem jej małoletniego dziecka, to nie ma też powodów, by odmawiać sądowi I instancji możliwości kwalifikowania ich pod kątem realizacji znamion występku z art. 207 § 1 kk.

Jako niezasadne uznane zostały także te zarzuty obrońcy, które kwestionowały zaprezentowaną przez sąd I instancji ocenę dowodów, skutkującą ustaleniami, iż oskarżona dopuszczała się wobec M. W. tego rodzaju zachowań, jak opisane w wyroku i jego

uzasadnieniu.
Dostateczną
podstawę do
czynienia takich
ustaleń
stanowiły
bowiem dowody
w postaci zeznań
pokrzywdzonego
dziecka (k.
42 - 43),
wiarygodność
których
wspierała opinia
biegłego
psychologa,
zeznań J. S.
(k. 10 odwrót,
249 - 250),
czy protokołu
oględzin płyty
i odtworzenia
ujętych na niej
nagrań (por.
zwłaszcza k.
81 odwrót).
Dowody te
wprost
traktowały o
używaniu
przemocy
fizycznej wobec
dziecka,
agresywnej i
napastliwej
postawy
oskarżonej
wobec niego,
doprowadzania
do
awanturowania
się z nim,
poniżania go
(zwłaszcza
słowami „ po
co ja cię
urodziłam ”,
„ niepotrzebnie
cię rodziłam, ”,
„ ja cię w

ogóle nie chcę ”, ja cię w ogóle nie chcę ”) oraz obrzucania wyzwiskami. To, że M. W. nie opowiadał o nich mającym z nim kontakt policjantom, pracownikom socjalnym, czy nauczycielom, łączyć należy nie z tym że tego rodzaju postawy i zachowań matki nie doznawał, ale z tym, że w powszechnej opinii uchodzi on za dziecko wyjątkowo skryte, zamknięte w sobie, małomówne oraz nieskore do dzielenia się doznana krzywdą. Potwierdza to jednoznacznie opinia Opiniodawczego Zespołu (...), z której treści wynika min. (por. zwłaszcza k. 264 i n.), że wypowiada się on skapo, nie rozwija omawianych treści, nie dzieli się z nikim swoimi przeżyciami, że targają nim

trudne i silne emocje, a doświadczenia z matką są dla niego na tyle silnie urazujące, że nie chce wracać do wspomnień z tym związanych. Zdarzało się jednak (por. zeznania A. M., będącej koordynatorem pieczy rodzinnej), że dziecko się przed nią otwierało i relacjonowało, że matka używa wobec niego przemocy w postaci bicia i duszenia.

Podsumowując – łączna wymowa zeznań wszystkich wymienionych wyżej osób oraz treści nagrań dawały sądowi I instancji podstawy do wyprowadzenia wniosku, że M. W. doświadczał ze strony matki tak przemocy fizycznej, jak i psychicznej, gdyż wypowiedane pod jego adresem słowa, zawierające wulgaryzmy, wyzwiska i treści świadczące o

odrzuconiu rodzicielskim, miały na celu dokuczenie mu i sprawienie przykrości i taki też efekt finalnie odnosiły i który trwa w nim do dziś. Podkreślić też należy, iż wbrew sugestiom wynikającym z uzasadnienia apelacji obrońcy, w opinii biegłego psychologa nie można doszukać się powodów do stawiania tezy, by relacje małoletniego były pochodną wpływu innej osoby (wedle tych sugestii, osobą tą miał być P. S.). Oceniając zeznania M. W. w kontekście wiedzy psychologicznej, biegła nie doszukała się powodów, aby kwestionować i podważać zdolność małoletniego do niezakłóconego dokonywania i odtwarzania własnych spostrzeżeń w zakresie odnoszącym się do składanych relacji. Biegła nie stwierdzała

również
objawów
wskazujących na
występujących u
niego skłonności
do
fantazjowania,
czy konfabulacji.
W konkluzji
uznawała, że z
psychologicznego
punktu widzenia
M. W. miał
zachowaną
możliwość
składania
wiarygodnych
zeznań,
odzwierciedlających
faktycznie
przeżyte przez
niego sytuacje.
Tego rodzaju
zachowania,
rozciągnięte na
przestrzeni
wskazanego w
zaskarżonym
wyroku okresie
czasu, jawiące
się jako mające
na celu
wyrządzenie
dziecku fizycznej
i psychicznej
krzywdy,
poniżenia,
dokuczenia,
sprawienia
przykrości,
stanowiące
wyrządzoną bez
uzasadnionego
powodu
złośliwość,
uzasadniały ich
ocenę prawną
w kategoriach
znęcania się
nad małoletnim

w rozumieniu
art. 207 § 1
kk. Trudności
wychowawcze
związane z
postawą,
zachowaniem i
niepożądanymi
nawykami
kilkuletniego
wszak tylko
dziecka nie
uprawniają
rodzica do tego
rodzaju reakcji
i ich w żaden
sposób nie
usprawiedliwiają.

Przyjęcie, że
oskarżony
zrealizował
znamiona
zarzuczonego mu
występku
choćby tylko co
do jednej z osób
pokrzywdzonych
tym samym
czynem i został
za niego
skazany,
uniemożliwia
wydanie
„ częściowego
” orzeczenia
uniewinniającego.
Skoro więc
wyrok ma
charakter
skazujący, a nie
uniewinniający,
to przy
rozstrzygnięciu o
kosztach
procesu za I
instancję
stosowanie
przepisu art.

630 kpk jest
wyłączone.

Ad. zarzutu z
punktu 2.

Zważywszy na
rozpiętość
czasową
przypisanego
oskarżonemu
czynu, wielość
i opisaną wyżej
różnorodność
zachowań
podejmowanych
na szkodę
pokrzywdzonego,
jego wiek oraz
traumatyzujące
dziecko ich
następstwa,
uzasadniają
twierdzenia
skarżącego, iż
wymierzenie
oskarżonej
najłagodniejszej
rodzajowo kary i
to w rozmiarze
niemal
symbolicznym
(de facto
oscylującym w
granicach
dolegliwości za
błahe
wykroczenia
drogowe
związane z
przekroczeniem
prędkości)
ewidentnie razi
łagodnością.
Stąd też,
uwzględniając
także
okoliczności
przywołane
przez sąd I

<p>instancji na korzyść oskarżonej, orzeczono wobec niej sześciomiesięczną karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz oddano pod dozór kuratora. Tego rodzaju surowsze konsekwencje uzasadnione są także celami zapobiegawczymi, aby oskarżona (pod opieką której pozostaje wszak dwoje innych małoletnich dzieci) w razie ponowienia podobnych zachowań, liczyła się z tym, że poza odpowiedzialnością karną za nie, możliwym będzie dodatkowo zarządzenie wykonania także tej kary.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- obrońcy oskarżonej o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>jej od zarzuczonego czynu, ewentualnie o jego uchylene i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania; - kuratora oskarżyciela posiłkowego o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej kary surowszej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>omówiono powyżej</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Ustalenia faktyczne, kwalifikacja prawna przypisanego czynu, rozstrzygnięcia o nawiązce i kosztach sądowych		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
Brak podstaw do ich korygowania, w tym z powodów wyżej opisanych.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	

o.o.1Omówiono powyżej			
Zwięźle o powodach zmiany			
Omówiono powyżej			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
-			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
-			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
-			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	-	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III i IV	Z uwagi na trudną obecnie sytuację życiową i materialną oskarżonej (samotne wychowywanie dzieci, przy skorzystaniu ze wsparcia pomocy socjalnej) zwolniono ją od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Kuratorowi małoletniego oskarżyciela posiłkowego przysługiwało wynagrodzenie z tytułu pełnienia tej funkcji także w tym postępowaniu.	
7. PODPIS		